

ချစ်လွန်းချီ

ဝမ်းနည်းမှတ်တမ်း

"ဝမ်းနည်းမှတ်တမ်း"

ဝတ္ထုတို (GL)

စ/ဆုံး ...

ကားလမ်းမ၏ တစ်ဖက်ခြမ်းတွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော နာမည်ကြီး ကော်ဖီဆိုင်လေး တစ်ခုရဲ့ ထောင်ကျကျ စားပွဲဝိုင်းလေး တစ်ခုတွင် တော့ ဇွန်ပွင့်ဖြူဆိုတဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက် သူ၏ ချစ်ရသူလေး ချိုအား စောင့်ဆိုင်း နေလေသည်။ ။ ချိုက တွေ့ချင်တယ် ဆိုတာကြောင့် ဖြူက လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ။ အခုတော့ ဖြူက အရင်ရောက်နှင့်နေပြီ ချိုကတော့မ ရောက်သေးပါ။ ဖြူလည်း ချိုကို အရမ်း ချစ်မြတ်နိုးတာ ကြောင့် စိတ်ရှည်စွာ စောင့်နေမိ၏။

ဖြူနဲ့ ချို ချစ်သူဖြစ်ကြတာ သူငယ်ချင်းအဆင့်မှ ဖြစ်လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ သို့သော် မိဘတွေကိုတော့ နှစ်ယောက်သား မပြောရဲကြပေ။ လက်မခံကြမှာ အလွန်ကြောက်ရွံ့ နေမိကြသည်။ ။ မိဘတွေ အရှေ့ရောက်ရင်တော့ နှစ်ယောက်စလုံး သူငယ်ချင်းလို ဆက်ဆံ နေကြသည်။ ။ မိဘတွေ ကွယ်ရာကျ ချစ်သူလို နေကြသည်။ ။ နှစ်ယောက်စလုံးက နားလည်မှု ရင်ထဲက တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ခံစားချင်ခြင်း တူညီမှု ကြောင့် ဖြူနဲ့ ချိုရဲ့ ချစ်ခရီးက အခုထိတော့ သာယာ နေဆဲပါပင်။

ဖြူ လက်မှာ ပတ်ထားတဲ့ နာရီကို တစ်ချက် ငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။ ။

အချိန်က ချိန်းထားတာထက် ကျော်လွန်နေပြီ။ ဖြူစိတ်ထဲ ချိုဘာများ ဖြစ်နေလို့ ပါလိမ့်ဟု စိတ်ပူသွားမိရင်း ဖုန်းထုတ်ကာ ချိုထံ ဖုန်းခေါ်လိုက်၏။ ချိုဖုန်းကိုင်သည် နှင့် ...

"ဟဲလို ချို အခုထိ မလာသေးဘူးလား ဖြူဆိုင်မှာ စောင့်နေတာ ကြာပြီ ချိုရဲ့ "

"ဆောရီးပါ ဖြူရယ် ချိုလေ ညက စာဖတ်တာ ညဉ့်နက်သွားလို့ မနက်ကျ အိပ်ရာထ နောက်ကျသွားတယ် အခုလာနေပြီနော် နောက်ဆယ် မိနစ်လောက်ဆို ရောက်ပါပြီ"

"အင်းပါဖြူ ဖြည်းဖြည်းလာနော် လမ်းမှာ ကားတွေ ဂရုစိုက်ဦး"

"အိုကေဖြူ ဒါပဲနော်"

ချိုဖုန်းချသွားတော့ ဖြူကပဲ စောင့်လက်စနှင့် ဆက်စောင့် နေလိုက်သည် ။ ဖြူ ချိုကို စောင့်ရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်ကြည့်မိ လိုက်သည် ။ ဒီဆိုင်ကိုလာကြသော သူများ သည် ချစ်သူစုံတွဲတွေ အလာများ ကြသည် ။ ဖြူ သူများ ချစ်သူစုံတွဲတွေကို ကြည့်ပြီး ပြုံးနေမိသည် ။

ဆယ်မိနစ်လောက် နေတော့ ချို ရောက်လာ၏။

"ဖြူ စောင့်နေရတာ ကြာသွားပြီလား ဟူး မောတာ "

ချိုကပြောပြီး ရေနွေးဓာတ်ဖူးထဲမှ ရေနွေးကိုငဲ့ကာ တဖူးဖူးနှင့် မှုတ်ကာ သောက်ပြီး လိုက်သည် ။ ဖြူ ချိုကို ကြည့်ပြီး ...

"ချိုရယ် ဖြည်းဖြည်းသောက်တာ မဟုတ်ဘူး ကြည့်ပါဦး ချွေးတွေ ထွက်ကုန်ပြီ လာရှေ့တိုး ဖြူ ချွေးသုတ် ပေးမယ် "

"ဟိဟိ ဟုတ်"

ချို သူ့မျက်နှာကို ဖြူအရှေ့ တိုးပေးလိုက်၏။ ဖြူ တစ်ရှူးလေး ယူကာ ချိုမျက်နှာ တစ်ဝိုက်မှာ ထွက်နေသည့် ချွေးစလေးတွေကို သုတ်ပေးလိုက်၏။ သုတ်ပေးနေရင်း ဖြူချိုရဲ့ ပါးပြင်လေးကို နမ်းချင် လာတာကြောင့် ဖြူ ချိုရဲ့ ပါးပြင်လေးကို တစ်ချက် နမ်းလိုက်၏။ ချိုက ...

"ဖြူနော် ဆိုင်ထဲမှာ "

"အဟွန့် ဘယ်သူမှ မမြင်ပါဘူး ချိုရဲ့ "

"ဖြူ တစ်ခုခု မှာ ကြ ရအောင်လေ "

"အင်းမှာ မယ်လေ "

ဖြူဆိုင်ဝန်ထမ်း တစ်ယောက်ကို ခေါ်လိုက်ပြီး ချိုအကြိုက် ဘလက်ကော်ဖီ တစ်ခွက်နှင့် ဖြူအကြိုက် ကော်ဖီရယ် မုန့်တချို့ရယ် မှာ လိုက်သည် ။ ခဏကြာတော့ စားစရာတွေ ရောက်လာတော့ နှစ်ယောက်သား စားကြရင်း ...

"ချို ဖြူကို ပြောစရာ ရှိလို့ ဆို"

ဖြူပြောမှ ချို ဖြူအား အားသလို ကြည့်ကာ ...

"ပြောချင်ပါတယ် ဖြူ ပြောရမှာ အားနာ နေတာပါ ချိုပြောလိုက်ရင် ဖြူစိတ်ထိခိုက်သွားမှာ အရမ်းစိုးရိမ်မိတယ်"

"ချိုရယ် ပြောမှာ သာ ပြောစမ်းပါ ဖြူနဲ့ ချိုကြားမှာ အားနာရမယ့် ကိစ္စမရှိပါဘူးနော် ချို"

"အင်းပါ ဖြူရယ်"

ချို ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ဖြူမျက်နှာကို စေ့စေ့လေး ကြည့်ကာ ...

"ဖြူ ချို ချိုတို့ နှစ်ယောက် လမ်းခွဲကြ ရအောင်နော်"

"ဘာ"

လမ်းခွဲမယ်ဆိုတဲ့ စကားက ဖြူရင်ထဲ မိုးကြိုးပစ်သလို ခံစားရသည်
။ ဟင့်အင်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။

"ဘာလို့ လဲချို့ ဘာလို့ လမ်းခွဲချင်တာလဲ ချို့ ဖြူနဲ့ တွဲရတာ မပျော်
လို့ လား ပြောပါဦး ချို့ ဖြူနဲ့ တွဲရတာ မပျော်လို့ လားလို့ "

"မဟုတ်ပါဘူး ဖြူ ချို့ ဖြူနဲ့ တွဲရတာ ပျော်ပါတယ် ဒါပေမဲ့"

"ဒါပေမဲ့ ဘာ ဒါပေမဲ့လဲ ချို့ ချို့မှန်မှန် ပြောပါ ချို့အသစ် တွေ့နေတာ
လား"

ဆိုင်ထဲမှ လူတချို့ သူမတို့ နှစ်ယောက်အား ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့်
ကြည့်နေတာကြောင့် ဖြူ အသံနှိမ့်ကာ မေးလိုက်သည် ။

"ဖြေလေ ချို့ အသစ်တွေ့ နေတာလားလို့ "

"ဟုတ်တယ်ဖြူ ချို့အသစ်တွေ့နေတာ သူနဲ့ မကြာခင် လက်ထပ်
တော့မှာ ဒါကြောင့်ဖြူ ချို့ကို မေ့လိုက်ပါ"

ဪ မေ့လိုက်ပါတဲ့ လား ချို့ရယ်။ လွယ်လိုက်တာ ချို့ရယ် လွယ်လို
က်တာ။ ဖြူ ဘာစကားပင် ပြန်ပြောရမှန်း မသိအောင် ဖြစ်သွားရသည် ။
စိတ်ထဲမှာ လည်း ချစ်ရတဲ့ ချို့ကို ဆုံးရှုံးရတော့မှာ မို့ ဝမ်းနည်းခြင်းက
ပြောမပြတတ်အောင်ပါပဲ။ ဖြူ ကျလာတော့မယ့် မျက်ရည်စတွေကို
ထိန်းချုပ်ရင်း ...

"လက်ထပ်ဖို့ အထိတောင် ရည်ရွယ် ပြီးသွားပြီပေါ့ချို့"

"ဟုတ်တယ်ဖြူ မကြာခင် သူရောက်လာတော့မယ့် ရောက်လာရင်
ဖြူနဲ့ မိတ်ဆက် ပေးပါမယ်"

"အော်အင်းပါ ချိုရယ် ချိုအဆင်ပြေရင် ပြီးတာပါပဲ"

မျက်နှာမကောင်းစွာ ရှိနေသည့်ဖြူကို ချိုသနားလာမိသည်။ ။ ဖြူရယ် ချိုကို ခွင့်လွှတ် နားလည်ပေးပါနော်။ မတတ်သာလို့ အခုလို လုပ်ရတာ ပါ ဖြူရယ်။ ဖြူသိထားပါနော် ချိုစိတ်ထဲမှာ ဖြူအတွက် နေရာအပြည့်ရှိ တယ် ဆိုတာပါပဲ။ ဖြူစိတ်ထဲတွင် လည်း ချိုရယ် ဖြူကို မေ့နိုင်သွားပြီ ပေါ့နော်။ လက်တောင် ထပ်တော့မှာ ဆိုတော့ အင်းပေါ့လေ ချိုအဆင် ပြေရင်ပဲ ဖြူကျေနပ်ပါတယ် ချိုရယ်။

မကြာမီ အချိန်မှာ ပင် သူတို့ စားပွဲဝိုင်းသို့ လူရည်သန့် ကောင်လေး တစ်ယောက် ရောက်လာ၏။ ထိုကောင်လေးက ချိုဘေးနားတွင် ထိုင် ကာ ...

"မ ကျွန်တော်နည်းနည်းလေး နောက်ကျသွားတဲ့ "

"ရပါတယ်မောင်ရဲ့ မောင်ကို ဒီခေါ်လိုက်တာက မရဲ့ သူငယ်ချင်းနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမလို့ ပါ"

အော် မနဲ့ မောင်တဲ့ လား။ အခုတော့ သူငယ်ချင်းတဲ့ လား ချိုရယ် ချိုက သူငယ်ချင်း ဆိုမှ တော့ ဖြူကလည်း သူငယ်ချင်းပဲပေါ့။ ဟိုးအရင်က တည်းက ဖြူနဲ့ ချိုက သူငယ်ချင်းတွေပါပဲ။

"မောင် ဒါက မရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်း ဇွန်ပွင့်ဖြူတဲ့ မှတ်ထား နော်မောင်"

"အင်းပါ မရဲ့ "

"ဖြူ ဒါက ချိုနဲ့ မကြာခင် လက်ထပ်တော့မယ့် ချို့ချစ်သူ အာကာ လင်းတဲ့ "

"တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ရှင်"

ဖြူ အပြုံးမပျက်ဘဲ ဖြေလိုက်၏။

"ကျွန်တော်လည်း ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ"

ဖြူ ချိုနှင့် သူ့ချစ်သူ ကောင်လေးကို ကြည့်ပြီး ဆိုင်မှာ ဆက်ထိုင်ချင်
စိတ် မရှိတော့တာနှင့် ...

"ချို ဖြူ ပြန်တော့မယ်"

"ပြန်တော့မလို့ လား ဖြူရယ်"

"အင်း အဖေခိုင်းထားတဲ့ ကိစ္စလေး ရှိသေးလို့ ချိုတို့ လွတ်လွတ်လပ်
လပ် စကားပြောကြပါ သွားပြီချို"

"အင်းပါ ဖြူရယ်"

ဖြူ လေးလံသော ခြေလှမ်းများ ဖြင့် ဆိုင်ထဲ ထွက်လာလိုက်သည် ။
ဆိုင်ပြင်ရောက်တော့ ဆိုင်အတွင်းဘက်ကို ခဏလှည့်ကြည့်ပြီး "ချို
အရမ်း ရက်စက်တယ်" ထိုစကား တစ်ခွန်းကိုသာ ဖြူစိတ်ထဲပြောပြီး
ကားပေါ်တက်ကာ အမြန်ပင် ထိုဆိုင်ရှေ့မှ ထွက်လာလိုက်၏။

ဖြူထွက်သွားတော့ ချိုရင်ထဲမကောင်း။ တကယ်တော့ ဖြူကို မိတ်ဆ
က်ပေးခဲ့တဲ့ အာကာလင်းဆိုတာ ချိုမောင် ဝမ်းကွဲပါပဲ။ ဖြူက မောင်
လေးကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးထားတာကြောင့် ချိုမောင်လေးကိုပဲ အကူအ
ညီ တောင်းရခြင်း ဖြစ်သည် ။ ဖြူရယ် ချို ဖြူကို အရမ်းချစ်ပါတယ်။ ချို
ကို မုန်းလိုက်ပါ မေ့လိုက်ပါ နာကျည်းလိုက်ပါ ဖြူရယ်။ ဖြူအမုန်းတွေ
ကို ချို ကျေနပ်စွာ ခံယူသွားမှာ ပါ ဖြူရယ်။

"မမ အဆင်ပြေရဲ့ လား"

"အင်းပြေပါတယ် မောင်လေး"

"သူစိတ်ဆိုး သွားပြီထင်တယ်နော် မမ"

ချိုနဲ့ ဖြူတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ပတ်သက်မှုကို မောင်လေးကို ပြောပြထား
ဖူးတာကြောင့် သိနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

"ဒါက သူ့အတွက်ပဲလေ မမကြောင့် သူစိတ်ဆင်းရဲမှာ မလိုလားဘူး
ဒါကြောင့် မမ အခုလိုလုပ်တာ မှန်တယ်လို့ ယုံကြည်တယ်"

"အင်းပါ မမ မမအဆင်ပြေရင် ပြီးတာပါပဲ ဒါဆို ကျွန်တော်တို့
လည်း ပြန်ကြရအောင်လေ"

"အင်း မောင်လေး ပြန်ကြမယ်"

ချိုကျသင့်ငွေ ရှင်းပြီး မောင်လေးနှင့်အတူ ဆိုင်ထဲမှ ထွက်ခဲ့လိုက်၏
။ ဆိုင်ကို တစ်ချက်ဝှေ့ကြည့်ရင်း.. "ဆိုင်လေးရေ ဒီနေ့လာတာ နောက်
ဆုံးပါပဲကွယ်"။ ချို စိတ်ထဲမှာ ပြောရင်း ကားပေါ်တက်ကာ ထိုင်လိုက်၏
။ ချိုကားပေါ် ရောက်သည် နှင့် ချိုမောင်လေးက ကားကို စထွက်ကာ
မောင်းတော့၏။
